

47
8. maí **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku-
leyfi handa Fjallaprestakalli.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmað-
ur, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 4. þ. m., vil jeg hjer með veita sam-
þykki mitt til þess að presturinn til Fjallapinga, Þorvarðar prófastur Þorvarð-
arson, taki 700 króna lán, sem þó eigi verður veitt úr landssjóði, uppá presta-
kallið, til þess að byggja á prestssetrinu Víðihóli baðstofu, er verði 10 álnir á
lengd og 7 álnir á breidd, gegn því að lánið endurgreiðist með jöfnum afborgun-
um á 14 árum. Að öðru leyti er lán þetta hinum venjulegu skilyrðum bundið.
Þetta er yður til vitundar-gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

48
14. maí

Reglugjörð

handa sóttvarnarnefndum.

Samkvæmt 5. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar
berist til Íslands er sett eptirfarandi reglugjörð handa sóttvarnarnefndum.

I. kafli.

Orðaskýringar og almenn ákvæði.

1. gr.

»Sóttvarnarlög« merkir í reglugjörð þessari lög nr. 34. 6. nóvbr. 1902
um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Orðin »útlönd«, »skip«, »söttgæzluskirteini«, »erlendar sóttir«, »heilbrigðis-
vottorð«, »söttgæzlumaður«, »höfn«, »farangur«, »bannaður farangur« hafa þá
merkingu, sem tilfærð er við hvert þeirra í 1. gr. sóttvarnarlaganna.

»Næmur sjúkdómur« hefir jafn víðtæka merkingu, sem í lögum 31. jan-
úar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

2. gr.

Sóttvarnarnefndir skulu sjá um að sóttvarnarlögnum sje hlýtt, og ber
þeim sjerstaklega að ganga ríkt eptir því:

1, að hvert það skip, sem kemur frá útlöndum hingað til landsins og
ætlað að hafa samband við land eða við landsbúa, hafi meðferðis sóttgæzluskir-
teini frá brottfararstað sínum, og ef hann er utanríkis, skal skirteinið staðfest
af hium danska verzlunarfulltrúa þar á staðnum, en sje hann þar enginn, þá
af yfirvaldi;

2, að ekkert aðkomuskip (sbr. 5. gr.) og ekkert fiskiskip frá öðru ríki
(þó að það hafi heilbrigðisvottorð) hleypi ótilneytt mönnum eða farangri á land
annarstaðar en á höfnum (sbr. 6. gr.);

3, að íslensk skip taki ekki utan hafna án brýnnar nauðsynar við far-
angri úr utanríkisskipum, hvorki innan landhelgi nje utan;

4, að enginn án brýnnar nauðsynar leyfi inn í hilyli sín eða eigi nokkur
náin mök við menn, er farið hafa utan hafna á land úr fiskiskipum utanríkis;